

Станіслав ФЕДЕНЧУК

аспірант освітньо-наукової програми
«Публічне управління та адміністрування» ЗУНУ
Науковий керівник – д.е.н., професор,
професор кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ
Григорій МОНАСТИРСЬКИЙ

МІЖМУНІЦИПАЛЬНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО В ПРОЦЕСІ РОЗВИТКУ ФІЗКУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ

Однією із форм міжмуніципального співробітництва в процесі розвитку фізкультури та спорту є співпраця муніципалітетів у рамках єврорегіонів.

В умовах багатуукладної ринкової економіки деякі потреби громадян не задовольняються. Єврорегіони, наприклад, на прикордонних територіях, дають можливість задовольнити окремі соціальні потреби. На прикладі єврорегіону "Ниса" можна побачити, що транскордонне співробітництво сприяє розвитку окремих видів туризму та рекреації. Основна мета дослідження полягала в тому, щоб охарактеризувати якість діяльності у сфері туризму та рекреації в рамках такої транскордонної структури, як Єврорегіон "Ниса". Новітня історія мала значний вплив на інтеграційні можливості та майбутнє Єврорегіону "Ниса". За період свого функціонування він став прикладом з точки зору ефективності ініціатив та заходів, спрямованих на розвиток транскордонного співробітництва між країнами.

Формулювання проблеми дослідження зводиться до наступних тез: створення єврорегіону стимулює розвиток туризму і спорту в зоні транскордонного співробітництва; фонди Європейського Союзу, призначені для транскордонних регіонів, відіграють важливу роль у розвитку туризму і спорту в єврорегіоні; європейські фонди дозволяють розвивати ті форми туризму і спорту, які є некомерційними і служать для задоволення потреб місцевих жителів.

Слід зазначити, що територія Єврорегіону Ниса є ідеальним місцем для занять спортом, виходячи з природних умов місцевості. Тому ця стаття показує його вплив на розвиток туризму і спорту [1].

Після закінчення холодної війни європейська спільнота зіткнулася з необхідністю створення нової політичної угоди для відновлення взаємної довіри. Угода повинна була забезпечити відчуття безпеки, стабільності та розвиток міжнародного співробітництва, включаючи можливість створення різних форм транскордонних та міжрегіональних зв'язків. На розвиток співпраці у прикордонних регіонах значний вплив

мали ініціативи місцевих громад. Ці громадські ініціативи добре вплинули на подолання історичних розбіжностей та ворожнечі, що існували між сусідами. Ці ініціативи призвели до процесу примирення і спричинили появу спільних транскордонних зв'язків, як в економічному, так і в соціальному плані. Структури, створені в результаті цих процесів, можна назвати "єврорегіонами", які є угодами регіонального характеру, створеними для вирішення конкретних проблем, що впливають на муніципалітети по обидва боки кордону. Перші єврорегіони були створені в Європі, на кордонах сусідніх держав-партнерів. Історично склалося так, що найбільше угод було укладено між Німеччиною та Нідерландами. Назва "єврорегіон" походить від найстарішої ініціативи транскордонного співробітництва "Єврорегіо". Він був створений у 1958 році на території, прилеглій до нідерландсько-німецького кордону між річками Рейн, Емс та Йссел. Транскордонне співробітництво є важливою частиною процесу політичної інтеграції країн Європейського Союзу, що призводить до еволюції концепції національного кордону. Традиційна концепція кордону як кінця території і початку нової території зараз відходить у минуле. Роль кордону зводиться до суто адміністративного значення. Прикордонні території стали мостом у процесі європейської інтеграції, через який відбувається транскордонне співробітництво на різних рівнях [2].

Основною метою транскордонного співробітництва було усунення бар'єрів, що виникають внаслідок існування національних кордонів. Основною причиною створення таких ініціатив було налагодження співпраці у сферах транзиту, перетину кордонів та прикордонного контролю. Спільне вирішення проблем та партнерська співпраця у цій сфері призвели до створення багатьох єврорегіонів. Єврорегіональне співробітництво стосується конкретних проектів, спільних інвестицій, які вимагають тісної співпраці місцевих громад між собою. Транскордонне співробітництво стає досить поширеним явищем в Європі. Деякі європейські країни є невеликими, і вся їхня територія знаходиться під впливом прикордонного регіону. Транскордонне співробітництво допомагає пом'якшити недоліки цих кордонів, а також подолати наслідки розташування прикордонних територій на національній периферії та покращити умови життя людей, які там проживають.

Згідно з переписом Ради Європи, наразі існує понад сімдесят транскордонних регіонів, утворених між 235 регіонами, а 32 країни залучені до такої співпраці. Єврорегіони утворюють мозаїку на карті сучасної Європи, беручи активну участь у створенні тісної європейської співпраці. Вони є натхненням для подальшої інтеграції в континентальному масштабі.

Транскордонне співробітництво означає співпрацю у всіх сферах життя із залученням усіх суб'єктів у безпосередній близькості до кордону. Воно охоплює соціально-культурну співпрацю, а також економічну, інфраструктурну та туристичну співпрацю і формує найінтенсивнішу мережу, що виходить за межі кордонів. В Євросоюзі "Ниса" було реалізовано низку таких проектів, серед яких особливу роль відіграли проекти, присвячені спорту і туризму. Ці проекти стали засобом задоволення потреб місцевих громад у спорті та туризмі. Вони сприяли просуванню місцевих туристичних активів та підвищенню громадської активності в регіоні. Проект "Невідома Європа" є символом транскордонного співробітництва, що об'єднує Польщу та Чехію [2]. Програма надала можливість об'єднати місцеві громади по обидва боки кордону та усунути негативні стереотипи і упередження. Це дозволило просувати польсько-білоруське прикордоння як привабливий туристичний напрямок, а також сприяло налагодженню економічних контактів.

Європейський досвід останніх років показує, що спільно розроблені транскордонні програми та проекти можуть бути впроваджені та реалізовані найбільш ефективно, якщо регіональні та місцеві партнери відіграють важливу роль. Таким чином, транскордонні мережі необхідні для забезпечення економічної, інфраструктурної та туристичної співпраці та зменшення існуючих бар'єрів.

Список використаних джерел:

1. Rozwój obszarów przygranicznych w kontekście funkcjonowania Euroregionów, Wyd. PWSZ w Białej Podlaskiej, Biała Podlaska 2004, s. 225.
2. Borys T., Panasiewicz Z. Współpraca transgraniczna w Polsce: efekty i możliwości współpracy strony polskiej na przykładzie Euroregionu Neisse-Nisa-Nysa, Wydawnictwo Urząd Statystyczny w Jeleniej Górze, Jelenia Góra 1996, s. 7.

Василина ЧАЙКІВСЬКА

аспірантка освітньо-наукової програми
«Менеджмент» ЗУНУ

Науковий керівник – д.е.н., професор,
професор кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ
Григорій МОНАСТИРСЬКИЙ

УПРАВЛІННЯ ІМІДЖЕМ ЯК ПРОЦЕС

Сучасна економіка, яка стає все більш глобальною, висуває все більші вимоги до всіх підприємств. Зростаючий рівень конкуренції, як через постійний технологічний прогрес, так і в результаті динамічного